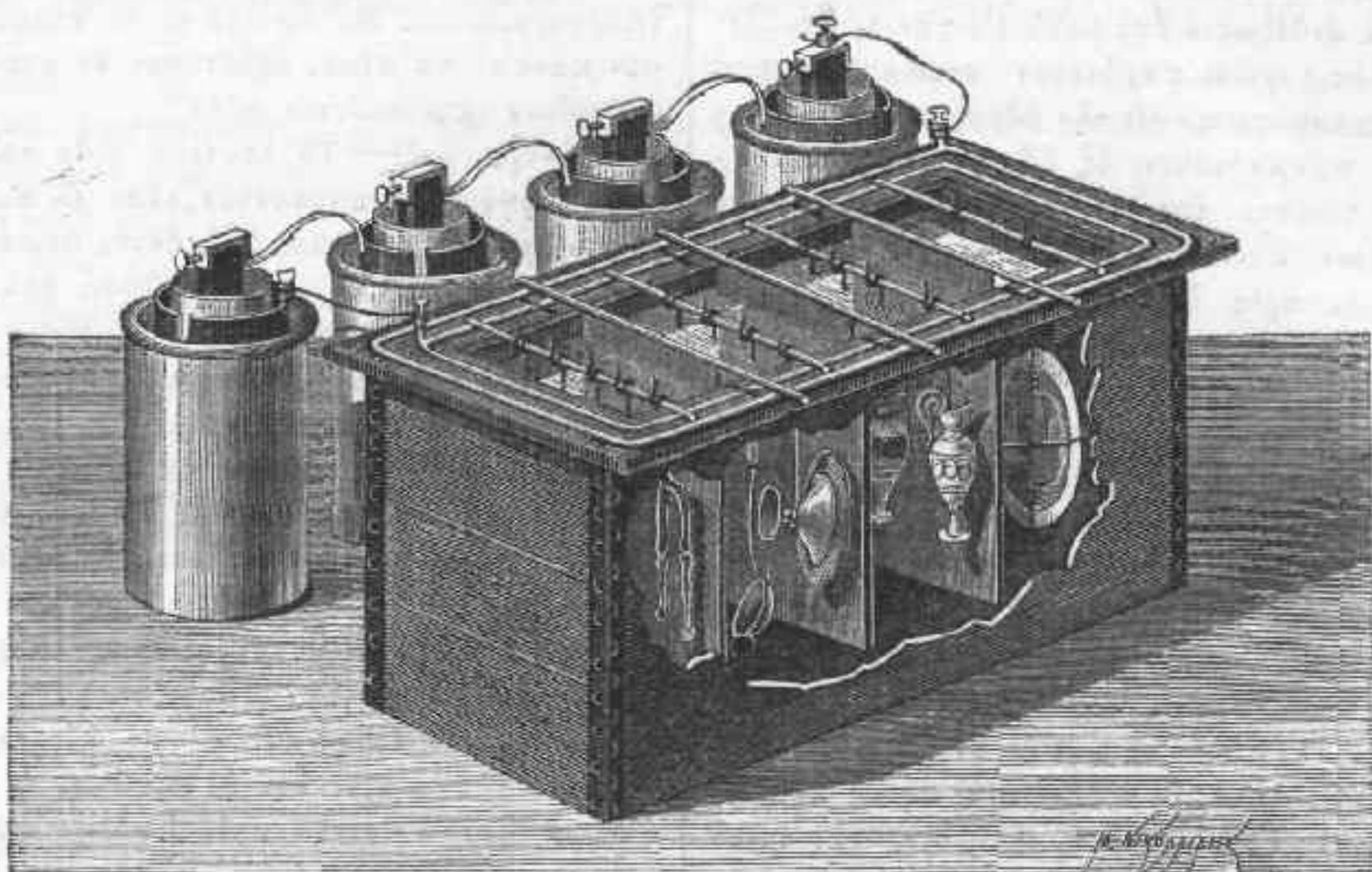

Σχήμα 1.

ρώσεως καλύπτονται καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἐπιφάνειαν ἐκ λεπτοῦ στρώματος ἀργύρου· ἀλλ' ὅπως ὁ ἄργυρος ἀντέχη εἰς πᾶσαν χρῆσιν, πρέπει νὰ παραταθῇ ἡ κατάθεσις αὐτοῦ μέχρις οὗ τὸ στρώμα τοῦ ἀργύρου καταστῇ ἀρκούντως παχύ.

Διὰ νὰ γνωρισθῇ ἡ ποσότης τοῦ προσκολληθέντος ἀργύρου, ἀρκεῖ διπλῇ ζύγισις, ἡ πρώτη τῶν καθαρισθέντων ἀντικειμένων, ἡ δευτέρα τῶν ἀργυρωθέντων· ἡ διαφορά δεικνύει τὸ βάρος τοῦ ἀργύρου.

Ἐξερχόμενα τοῦ λουτροῦ, τὰ ἀντικείμενα δὲν δύνανται νὰ δοθῶσιν εἰς τὸ ἐμπόριον· ἔχουσι χρῶμα θαμβόν. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν νὰ στιλβωθῶσι, τοῦτο δὲ ἐπιτυγχάνεται διὰ ψήκτρας καὶ τεμαχίου δέρματος μαλακοῦ.

Χρῶσσις. — Ὅταν τις γνωρίζῃ τὴν ἀργυρώσιν ἐννοεῖ εὐκόλως τὴν χρῶσιν, ἐκτελουμένην διὰ τρόπου καθ' ὅλα ὁμοίου. Ὑ-

πάρχει ἐντούτοις διαφορὰ συνισταμένη εἰς τὸ ὅτι ἀντὶ ἡ ἐργασία νὰ ἐκτελῇται εἰς τὴν συνήθη θερμοκρασίαν, ἐκτελεῖται εἰς θερμοκρασίαν 70 βαθμῶν.

Πράσινος καὶ ἐρυθρὸς χρυσός. — Ὁ χρυσὸς δύναται νὰ λάβῃ τὸ πράσινον χρῶμα ὅταν εἰς τὸ λουτρὸν τοῦ χρυσοῦ προστεθῇ διάλυσις κυανιοῦχου ἀργύρου καὶ κυανιοῦχου καλίου μέχρις οὗ τὸ καταδύθισμα λάβῃ τὸ χρῶμα ὅπερ θέλομεν. Ὁ δὲ ἐρυθρὸς χρυσὸς ἀπολαμβάνεται τῇ προσθήκῃ εἰς τὸ χρυσοῦχον λουτρὸν κυανιοῦχου χαλκοῦ καὶ κυανιοῦχου καλίου.

Ἐκτὸς τῆς γαλβανικῆς χρυσώσεως καὶ ἀργυρώσεως ὑπάρχει ἐν χρήσει ἡ γαλβανικὴ λευκοχρῶσις, κασσιτέρωσις κτλ.

Σ. Στάης.